

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 6C/52/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6816202539
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Šedivec
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2016:6816202539.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudcom JUDr. Miroslavom Šedivcom v právnej veci žalobcu: OTP Banka Slovensko, a.s., IČO: 31 318 916, sídlo: Štúrova 5, 813 54 Bratislava, proti žalovanému: Q. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S.R. XXXX/XX, XXX XX R., o zaplatenie 2.935,18 Eur s príslušenstvom, takt

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 2.935,18 Eur, s úrokom vo výške 716,86 Eur, s úrokom z omeškania vo výške 68,46 Eur a vo výške 1 % ročne zo sumy 2.935,18 Eur od 27.04.2016 do zaplatenia, a náhradu trov konania vo výške 118,26 Eur (súdny poplatok), všetko v mesačných splátkach vo výške 30,- Eur splatných vždy v posledný deň kalendárneho mesiaca počnúc od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku do zaplatenia pod stratou výhody splátok v prípade nezaplatenia jednej splátky riadne a včas.

II. V prevyšujúcej časti žalobu, z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou dňa 11.05.2016, domáhal proti žalovanému zaplatenia 2.935,18 Eur s úrokom do 26.04.2016 vo výške 1.511,69 Eur a vo výške 16,9 % ročne zo sumy 2.935,18 Eur od 27.04.2016 do zaplatenia, s úrokom z omeškania do 26.04.2016 vo výške 68,46 Eur a vo výške 1 % ročne zo sumy 2.935,18 Eur od 27.04.2016 do zaplatenia, na tom skutkovom základe, že dňa 14.09.2010 uzavrel žalobca ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o rýchlom poistenom spotrebiteľskom úvere pre obyvateľstvo č. 0412 4022 10 RSU, obsahom ktorej bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému úver vo výške 5.000,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť, zaplatiť úrok 16,90 % ročne, zaplatiť príslušenstvo, ktorým je v prípade omeškania úrok z omeškania vo výške 8 % ročne, a zaplatiť aj poplatky podľa zmluvy. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 14.09.2015. Žalovaný úver riadne nesplácal, žalobca preto listom zo dňa 20.03.2014 oznámil žalovanému, že vyhlásil pohľadávku za predčasne splatnú a ku dňu 26.04.2016 evidoval žalobca voči žalovanému pohľadávku s príslušenstvom v nasledovnej výške: istina 2.935,18 Eur, úrok 1.511,69 Eur, úrok z omeškania 68,46 Eur a poplatky 309,90 Eur. Žalobca si voči žalovanému uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku vo výške 16,9 % ročne z nezaplatenej istiny úveru až do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 1 % rovnako z nezaplatenej istiny úveru až do zaplatenia.

2. Žalovaný sa k žalobe žalobcu písomne nevyjadril, na pojednávaní vo veci požiadal o možnosť zaplatiť dlh navrhovateľovi v splátkach z dôvodu, že má viacero dlhov, ktoré svojim veriteľom postupne spláca.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými navrhovateľom: zmluva o spotrebiteľskom úvere č. I. 4, všeobecné obchodné podmienky OTP Banky č. I. 11 (ďalej len „VOP“), výzva na zaplatenie čl. 18 s doručenkou č. I. 19, vyhlásenie úveru za predčasne splatný č. I. 20 s

doručenkou č. I. 21, výpis z účtu č. I. 22, prepočet žalovanej sumy č. I. 30-31, a výsluchom žalovaného, na základe ktorých súd zistil nasledovný skutkový stav:

4. Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 14.09.2010 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru odporcovi vo výške 5.000,- Eur, s výškou úrokovej sadzby 16,90 % ročne, RPMN 22,31 %, pri priemernej RPMN 19,96 %, splatnosťou v 60 mesačných splátkach po 124,- Eur v 14. deň v mesiaci počnúc od 14.10.2010 do 14.09.2015. V Zmluve boli dojednané poplatky za vedenie úverového účtu vo výške 2,20 Eur a poplatok za poistenie 7,15 Eur, celková žalovaným zaplatená suma potom predstavuje 8.001,- Eur.

5. Podľa článku IV. bodu 6 zmluvy, ak je žalovaný v omeškaní, žalobca je oprávnený odo dňa nasledujúceho po splatnosti až do dňa skutočného zaplatenia splatnej pohľadávky účtovať so splatnej nezaplatenej sumy úveru okrem úroku aj úrok z omeškania vo výške maximálne 8 % ročne.

6. Podľa článku VIII. bodu 2. písm. e) zmluvy, pri podstatnom porušení zmluvných povinností je žalobca oprávnený vyhlásiť úver alebo jeho časť za splatný vrátane úrokov a poplatkov jednorazovo pred termínom splatnosti, pričom podľa článku VIII. bodu 1. písm. a) zmluvy, za podstatné porušenie zmluvy sa považuje, ak žalovaný neuhradí splatné peňažné záväzky v termíne ich splatnosti.

7. Podľa článku III. bodu 3. VOP, žalobca účtuje úroky zo skutočných denných zostatkov úveru, od prvého dňa čerpania úveru až do dňa, ktorý predchádza dňu úplného splatenia úveru; toto ustanovenie sa použije aj na výpočet úrokov z omeškania (článok III. bod 4. VOP).

8. Výzvou zo dňa 18.02.2014 bol žalovaný vyzvaný, aby zaplatil žalobcovi splatné záväzky ku dňu 18.02.2014 vo výške 1.384,36 Eur, najneskôr do 06.03.2014 a zároveň bol žalovaný upozornený na možnosť predčasnej splatnosti úveru. Žalovaný dlh nezaplatil, preto žalobca listom zo dňa 20.03.2014 vyhlásil úver za predčasne splatný. Ku dňu 26.04.2016 výška dlhu odporcu predstavovala nezaplatenú istinu 2.935,18 Eur, úroky za dobu od 14.04.2013 do 26.04.2016 vo výške 1.509,32 Eur (z istiny 2.949,06 Eur: 11 mesačných splátok úroku 41,53 Eur, a časť úroku za dobu 14.03.2014-07.04.2014 33,22 Eur a z istiny 2.935,18 Eur: úrok za dobu 07.04.2014-14.09.2015 713,49 Eur a za dobu 14.09.2015-26.04.2016 305,78 Eur) z čoho úrok za dobu do 14.09.2015 predstavuje 1.203,54 Eur, úroky z omeškania 68,46 Eur a poplatky 309,90 Eur, ktoré si navrhovateľ v tomto konaní neuplatňuje.

9. Z výsluchu žalovaného súd zistil, že žalovaný nie je schopný svoj dlh žalobcovi zaplatiť naraz, pretože spláca aj ďalšie záväzky. Od 01.09.2015 je žalovaný zamestnaný ako vodič sanitky, jeho mesačný príjem je asi 550,- Eur. Z toho žalovaný spláca jeden záväzok exekučnými zrážkami po 109,- Eur mesačne, dva záväzky voči spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., na základe rozhodnutia súdu v splátkach 2 x 10,- Eur mesačne, jeden záväzok voči Slovenskej sporiteľni, a.s., na základe mimosúdnej dohody v splátkach po 30,- Eur mesačne, jeden záväzok má žalovaný voči Poštovej banke, a.s., ktorý je teraz v štádiu riešenia, kde sa žalovaný chce tiež dohodnúť na splátkach. Okrem toho žalovaný platí nájomné za byt, v ktorom býva vo výške 80,- Eur mesačne, ďalšie výdavky už nemá a všetko čo mu zo mzdy zostane - približne 100-200 Eur mesačne použije na splácanie ďalších záväzkov voči fyzickým osobám. Zo svojho príjmu je tak žalovaný schopný splácať záväzok žalobcovi maximálne vo výške 30,- Eur mesačne a po splatení ďalších záväzkov, o ktorých splácaní už je dohodnutý, by potom zvýšil aj splátky ostatných dlhov ako aj dlhu voči žalobcovi.

10. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013, veriteľ má nárok na náhradu škody spôsobenej omeškaním so splnením peňažného záväzku, len ak táto škoda nie je krytá úrokmi z omeškania.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

11.Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená zmluva, ktorú možno právne kvalifikovať ako zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá sa ako spotrebiteľský právny vzťah spravuje aj ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako aj ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských právnych vzťahoch, pričom zmluva bola uzatvorená v súlade s dotknutými ustanoveniami príslušných právnych predpisov.

12.Na základe uzatvorenej zmluvy žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 5.000,- Eur, ktorý mal žalovaný zaplatiť v 60 splátkach splatných od 14.10.2010 do 14.09.2015 vo výške 124,- Eur, spolu s poplatkom za vedenie úverového účtu 2,20 Eur a poplatku za poistenie 7,15 Eur. Žalovaný úver riadne nesplácal, dostal sa do omeškania, čím porušil zmluvné povinnosti, a preto žalobca ku dňu 20.03.2014 v súlade so zmluvou a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Nezaplatená istina úveru predstavuje sumu 2.935,18 Eur, preto súd žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 2.935,18 Eur.

13.Žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie zmluvného úroku v kapitalizovanej sume 1.511,69 za dobu do 26.04.2016 a vo výške 16,9 % ročne z istiny 2.935,18 Eur od 27.04.2016 až do zaplatenia.

14.Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške. Toto dispozitívne (§ 263 ods. 1 Obchodného zákonníka) ustanovenie však neupravuje dokedy je dlžník povinný úroky platiť, najmä či len do predčasného zosplatenia úveru, alebo do pôvodne dohodnutej doby splatnosti úveru, prípadne až do doby skutočného (často neskoršieho) vyplatenia úveru veriteľovi.

15.Nemožno považovať za správny názor niektorých súdov (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/190/2014), podľa ktorého veriteľ má nárok na zaplatenie úrokov z úveru iba do doby predčasného zosplatenia úveru, pretože so stratou výhody splátok úveru pre dlžníka má byť spojená aj strata nároku veriteľa na úroky po dobe predčasného zosplatenia úveru, jednorazovým zosplatením dlžník stráca oprávnenie užívať prostriedky z úveru, dlžníkovi vzniká povinnosť jednorazovo vrátiť sumu úveru navýšenú o kapitalizované úroky do zosplatenia a po zosplatení je dlžník povinný zaplatiť už len sankcie spojené s omeškaním. Takýto názor nezohľadňuje skutočnosť, že veriteľ poskytuje dlžníkovi

úver na vopred dohodnutú dobu za vopred dohodnutých podmienok (úroky, poplatky a pod.), pričom vzniká dlžníkovi povinnosť vrátiť veriteľovi istinu úveru spolu s úrokmi a poplatkami v dohodnutých splátkach. Dojednanie o tom, že v prípade porušenia zmluvných povinností má veriteľ právo požadovať predčasné splatenie úveru, nemôže mať za následok aj stratu práva veriteľa na zaplatenie úroku po dni zosplatenia úveru, pretože v takom prípade by sa dlžník dostal do výhodnejšieho postavenia v prípade neplnenia záväzku (platením úrokov len do zosplatenia úveru) ako v prípade riadneho plnenia záväzku (zaplatením úrokov do pôvodne dohodnutej doby splatnosti úveru), pričom spravidla aj po predčasnom zosplatení úveru dlžník veriteľovi istinu úveru nevráti, t.j. aj naďalej dochádza k „užívaniu“ prostriedkov z úveru dlžníkom, čím je daný ekonomický dôvod úročenia istiny úveru (odplaty za užívanie peňazí veriteľa dlžníkom) aj po jeho predčasnom zosplatení.

16. Naproti tomu časť judikatúry všeobecných súdov aj literatúry (napr. Štenglová, Plíva, Tomsa, a kol.: Obchodní zákoník, Komentář, 13. vydání, Praha C.H.Beck 2010, s. 1156) zastáva názor, že dlžník by mal zaplatiť úrok za skutočnú dobu užívania prostriedkov až do zaplatenia úveru, teda aj po predčasnom zosplatení úveru a aj za dobu presahujúcu pôvodne dohodnutú splatnosť úveru. Takýto názor však nemožno tiež považovať za správny, a to z dôvodu, že § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka ako dispozitívna norma priamo takto nárok veriteľa na zaplatenie úroku neupravuje, preto chýbajúcu časť ustanovenia nemožno vykladať tak, že ak nie je dohodnuté niečo iné, má veriteľ právo na zaplatenie úroku z úveru až do doby skutočného zaplatenia úveru. Vzhľadom na dispozitívny charakter uvedeného ustanovenia je potom pre nárok veriteľa na zaplatenie úroku z úveru rozhodujúce zmluvné dojednanie tohto nároku. V predmetnej veci zmluvne dohodnutý bol nárok žalobcu na vrátenie sumy žalovanému poskytnutého úveru vo výške 5.000,- Eur v 60 splátkach spolu s úrokom vo výške 124,- Eur mesačne, pričom posledná splátka mala byť splatná dňa 14.09.2015. Preto žalobca má aj po predčasnom zosplatení úveru právo na zaplatenie dohodnutého úroku vo výške 16,9 % ročne, z odporcom nezaplatenej istiny úveru 2.935,18 Eur len za dobu do 14.09.2015. Preto súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi zmluvný úrok z omeškaných splátok úveru vo výške 1.203,54 Eur (vypočítaný ku dňu 14.09.2015 z istiny 2.949,06 Eur: 11 mesačných splátok úroku 41,53 Eur za dobu 14.04.2013-14.03.2014, a časť úroku za dobu 14.03.2014-07.04.2014 33,22 Eur a z istiny 2.935,18 Eur: úrok za dobu 07.04.2014-14.09.2015 713,49 Eur) a v prevyšujúcej časti žalobu navrhovateľa o zaplatenie úroku v kapitalizovanej výške 308,15 Eur (305,78 Eur úrok z istiny 2.935,18 Eur za dobu od 15.09.2015 do 26.04.2016 a 2,37 Eur nesprávne vypočítaný úrok z vyššej istiny 2.949,06 Eur za tú istú dobu) a vo výške 16,9 % ročne zo sumy 2.935,18 od 27.04.2016 do zaplatenia ako nedôvodnú, zamietol.

17. Za základ pre nárok žalobcu na zaplatenie úroku z úveru aj po dni pôvodne dohodnutej splatnosti úveru až do jeho zaplatenia nemožno považovať ani ustanovenie článku III. bodu 3. VOP, podľa ktorého žalobca účtuje úroky zo skutočných denných zostatkov úveru, od prvého dňa čerpania úveru až do dňa, ktorý predchádza dňu úplného splatenia úveru, pričom toto ustanovenie sa použije aj na výpočet úrokov z omeškania (článok III. bod 4. VOP). Ak by mal mať veriteľ nárok na zaplatenie úroku z úveru aj po dni pôvodne dohodnutej splatnosti úveru (v prejednávanej veci po 14.09.2015), znamenalo by to, že počas tejto doby by dochádzalo ku kumulácii nároku veriteľa na zaplatenie úroku z úveru so sankciami spojenými s omeškaním dlžníka s plnením peňažného záväzku. Podľa článku IV. bodu 6 zmluvy, za dobu omeškania je žalovaný povinný zaplatiť aj úrok z omeškania maximálne 8 % ročne. Úrok z omeškania predstavuje paušalizovanú náhradu škody vzniknutej veriteľovi v súvislosti s omeškaním dlžníka. Ak by veriteľ mal nárok na zaplatenie úroku z úveru aj po dni pôvodne dohodnutej splatnosti úveru, veriteľovi by žiadna škoda spojená s omeškaním dlžníka vzniknúť nemohla, pretože v prípade oneskoreného zaplatenia záväzku dlžník veriteľovi zaplatí istinu s úrokom až do dňa zaplatenia a v prípade, že dlžník veriteľovi nezaplatí istinu ani úrok vôbec (napr. z dôvodu nevyožiteľnosti pohľadávky proti nemajetnému dlžníkovi), potom ani nárok na úrok z omeškania, ktorý by rovnako veriteľovi dlžník reálne nezaplatil, nemôže znamenať pre veriteľa náhradu jeho škody. Kumulatívne uplatňovanie nároku na úrok a nároku na úrok z omeškania aj po dobe pôvodne dohodnutej splatnosti úveru tak vo svojom súčte predstavuje neprimeranú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, pretože takto dochádza k sankcionovaniu dlžníka za nesplnenie jeho záväzku v neprimeranej výške nezodpovedajúcej reálnemu nároku veriteľa na náhradu škody. Na tomto závere nemení nič ani to, že podľa článku IV. bodu 6 zmluvy si žalobca môže (ale nemusí) uplatňovať úrok z omeškania aj v sadzbe nižšej ako 8 % ročne, pretože rozhodnutie o výške sadzby úroku z omeškania je v dispozícii žalobcu a závisí výlučne na jeho rozhodnutí. Veriteľovi môže vzniknúť škoda omeškaním dlžníka aj v rozsahu prevyšujúcom dohodnutý úrok (počas trvania zmluvy za dobu do pôvodne dohodnutej splatnosti úveru) alebo úrok z omeškania (po dohodnutej dobe splatnosti úveru), pretože veriteľ (banka) spravidla

nepožičiava vlastné peniaze, ale peniaze z vkladov alebo peniaze, ktoré si na úrok požičia inde. Zisk veriteľa potom predstavuje rozdiel medzi úrokom z úveru alebo vkladu, ktorý zaplatí svojmu veriteľovi a úrokom z úveru, ktorý veriteľovi zaplatí dlžník. Ak by teda došlo k omeškaniu dlžníka počas doby do pôvodne dohodnutej splatnosti úveru, veriteľ bude mať nárok na úrok z omeškania popri dohodnutom nároku na úrok z úveru. Podľa dispozitívneho ustanovenia § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013, veriteľ má nárok na náhradu škody spôsobenej omeškaním so splnením peňažného záväzku, len ak táto škoda nie je krytá úrokmi z omeškania (obdobné ustanovenie § 369b Obchodného zákonníka v znení účinnom od 01.02.2013, podľa ktorého veriteľ má nárok na náhradu škody spôsobenej omeškaním so splnením peňažného záväzku, len ak táto škoda nie je krytá úrokmi z omeškania alebo paušálnou náhradou nákladov spojených s uplatnením pohľadávky alebo ich súčtom, je už podľa § 263 Obchodného zákonníka kogentné), preto pri zmluvách uzatvorených do 31.01.2013 platí, ak nie je dohodnuté niečo iné, že veriteľ môže uplatňovať nároky na náhradu škody len ak škoda presahuje úrok z omeškania. Zmluva ani VOP neobsahujú žiadne ustanovenie, podľa ktorého by žalobca mal mať nárok na náhradu škody vo výške presahujúcej úrok z omeškania (napr. vo výške úroku z úveru) aj za dobu po pôvodne dohodnutej splatnosti úveru - t.j. po 14.09.2014. Nárok na náhradu skutočne vzniknutej škody v rozsahu prevyšujúcom úrok z omeškania 8 % ročne si žalobca môže uplatniť samostatne, predmetom tohto konania na základe skutkových tvrdení žalobcu takýto nárok nebol.

18. Žalobca si podanou žalobou uplatnil tiež nárok na zaplatenie úroku z omeškania za dobu od 14.04.2013 do 26.04.2016 v kapitalizovanej výške 68,46 Eur a vo výške 1 % ročne zo sumy 2.935,18 Eur od 27.04.2016 do zaplatenia. Žalovaný sa dostal s plnením záväzku do omeškania, preto súd žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 68,46 Eur a vo výške 1 % ročne zo sumy 2.935,18 Eur od 27.04.2016 do zaplatenia.

19. Predmetom konania na základe žaloby žalobcu bolo zaplatenie istiny 2.935,18 Eur, s úrokom do 26.04.2016 vo výške 1.511,69 Eur a vo výške 16,9 % ročne zo sumy 2.935,18 Eur od 27.04.2016 do zaplatenia, s úrokom z omeškania do 26.04.2016 vo výške 68,46 Eur a vo výške 1 % ročne zo sumy 2.935,18 Eur od 27.04.2016 do zaplatenia, čo ku dňu rozhodnutia súdu vo veci predstavuje spolu 4.636,23 Eur (2.935,18 Eur + 1.511,69 Eur + 114,15 Eur úrok 16,9 % zo sumy 2.935,18 Eur za 84 dní + 68,46 Eur + 6,75 Eur úrok z omeškania 1 % zo sumy 2.935,18 Eur za 84 dní). Žalobca bol v konaní úspešný v časti o zaplatenie 4.213,93 Eur (2.935,18 + 1.203,54 + 68,46 + 6,75 Eur úrok z omeškania vo výške 1 % zo sumy 2.935,18 za 84 dní). Žalobca bol teda v konaní úspešný v rozsahu 90,9 % (4.213,93 Eur ku 4.636,23 Eur) čo predstavuje čistý procesný úspech žalobcu 81,8 %. O nároku žalobcu na náhradu trov konania teda súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 81,8 %.

20. Z dôvodu hospodárnosti konania súd týmto rozsudkom rozhodol okrem nároku na náhradu trov konania aj o výške trov. Odvolanie proti výroku o náhrade trov konania je však podľa § 357 písm. m) CSP prípustné len do časti výroku o nároku na náhradu trov konania (a nie aj proti výške); časť výroku o výške náhrady trov konania však ako závislý výrok nenadobudne právoplatnosť skôr ako výrok o nároku na náhradu trov. V prípade zmeny výroku o nároku na náhradu trov konania odvolacím súdom o výške náhrady trov konania rozhodne znovu súd prvej inštancie samostatným uznesením. Trovy konania žalobcu predstavujú iba zaplatený súdny poplatok za návrh vo výške 194,50 Eur, výška náhrady trov konania v rozsahu 81,8 % potom predstavuje 159,10 Eur.

21. O lehote na plnenie súd rozhodol podľa § 232 ods. 3 a ods. 4 CSP tak, že s prihliadnutím k vyššie uvedenej súčasnej sociálnej situácii žalovaného, povolil súd žalovanému splácať dlh žalobcovi v mesačných splátkach vo výške 30,- Eur, splatných vždy do posledného dňa v mesiaci počnúc od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku do zaplatenia pod stratou výhody splátok v prípade nezaplatenia jednej splátky riadne a včas. Žalobca takýmto určením splatnosti dlhu žalovaného nebude neprimerane dotknutý na svojich právach, pretože má proti žalovanému nárok na zaplatenie úroku z omeškania a v prípade omeškania žalovaného so zaplatením jednej splátky stane sa splatným celý dlh žalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Revúca do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, spisovú značku konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a podpis. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok).